

Coida o noso fogar

Xesús, fai dos fogares da nosa parroquia un sitio do teu amor.

Que nos matrimonios non haxa distanciamentos nin amarguras, porque ti os unes e bendís.

Que non haxa intolerancias nin rancores, porque ti lles dás comprensión e perdón.

Que non haxa abandonos nin tristezas, porque ti estás con eles dándolles alegría.

Que cada mañá amenza un día máis de entrega e servizo.

E que cada noite se atopen en maior unión familiar.

Que dean o mellor de si mesmos para ser felices no fogar, e fagan do amor un motivo para amarte máis.

Fai, Señor, das súas vidas que quixeches unir, unha páxina chea de ti.

E que cando amenza o gran día de ir ao teu encontro se atopen unidos no amor.

Vivamos
UniDios

Xénese 2,18-24: : *Non é bo que o home estea só.*

O Señor díxose: «*Non é bo que o home estea só; vou facerlle **alguén coma el, que o axude***». Entón o Señor Deus formou da terra todas as bestas do campo e todos os paxaros do ceo, e presentoullos a Adán, para ver que nome lles poñía. E cada ser vivo levaría o nome que Adán lle puxese. Así Adán puxo nome a todos os gandos, aos paxaros do ceo e ás bestas do campo; pero non atopou ningún coma el, que o axudase. Entón o Señor Deus fixo caer un letargo sobre Adán, que se durmiu; **sacoulle unha costela**, e pechoulle o sitio con carne. E o Señor Deus formou, da costela que sacara de Adán, unha muller, e presentoulla a Adán. Adán dixo: «*Esta si que é **óso dos meus ósos e carne da miña carne!** O seu nome será “muller», porque saíu do varón*». Por iso abandonará o varón o seu pai e a súa nai, unirase á súa muller e **serán os dous unha soa carne**. *Palabra do Señor.*

SALMO 127: R/. Que o Señor nos bendiga todos os días da nosa vida.

HEBREOS 2, 9-11: O que santifica e os santificados proceden todos do mesmo.

MARCOS 20, 2-16: O que Deus uniu, que non o separe o home.

Narrador: Naquel tempo, achegándose uns fariseos, preguntaban a Xesús para poñelo a proba:

Fariseos: «*Élle lícito ao home repudiar a súa muller?*».

Narrador: El replicoulles:

Xesús: «*Que vos mandou Moisés?*».

Narrador: Contestáronlle:

Fariseos: «*Moisés permitiu escribir a acta de divorcio e repudiala*».

Narrador: Xesús díxolles:

Xesús: «*Pola dureza do voso corazón deixou escrito Moisés este precepto. Pero ao principio da creación Deus creounos home e muller. Por iso deixará o home a seu pai e á súa nai, unirase á súa muller e **serán os dous unha soa carne**. De modo que xa non son dous, senón unha soa carne. Pois **o que Deus uniu, que non o separe o home***».

Narrador: Na casa, os discípulos volveron preguntarlle sobre o mesmo. El díxolles:

Xesús: «*Se un repudia a súa muller e casa con outra, comete adulterio contra a primeira. E se ela repudia o seu marido e casa con outro, comete adulterio*».

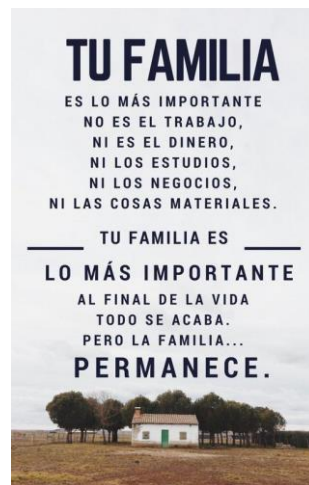
Narrador: Achegaban a Xesús nenos para que os tocara, pero os discípulos regañábanos. Ao velo, Xesús enfadouse e díxolles:

Xesús: «*Deixade que os nenos se acheguen a min: non llelo impedades, pois dos que son coma eles é o reino de Deus. Dígovolo de verdade que quen non reciba o reino de Deus coma un neno, non entrará nel*».

Narrador: E tomándoos en brazos bendíciolos impoñéndolles as mans.

Palabra do Señor.

(Narrador-Fariseos-Xesús)

Vivamos uníDios

1. VER: A familia, o máis importante

- Todas as enquisas seguen constatando que a familia é o máis importante que temos os humanos: nela nacemos, crecemos, aprendemos o máis importante da vida, queremos e somos queridos.

Quen formades a túa familia? Que é para ti a familia?

2. XULGAR: “Vivamos uníDios”

- No evanxeo de hoxe Xesús di, falando do matrimonio, que “*o que Deus uniu, que non o separe o home*”. Engade: “*serán os dous unha soa carne*”. Logo, falando dos nenos recórdanos: “*Deixade que os nenos se acheguen a min: non llelo impedades*”.

QUE NOS QUERE DICIR XESÚS?

- **Fano** preséntanos este domingo un belo debuxo dun matrimonio: un home e unha muller cheos de alegría e cun gran corazón sostido por Deus Pai que pon nas mans da parella un perfume aberto do que sae o amor.

- **A familia é un proxecto de Deus**, ser “*unha soa carne*”, ser un, formar un único ser, vivir unidos. Pero sen esquecer que ambos son iguais en dereitos pero diferentes e complementarios.

- Xesús quere que vivamos **unidos en Deus**, como di Fano, “*vivamos uníDios*”, unidos no esencial: o amor a Deus e aos irmáns. Que **esa fragancia do seu Amor** nos envolva co don da comunión e a doazón.

- Xesús invítanos a **coidar a familia** como un agasallo precioso de Deus. É escola de amor e de acollida, de perdón e reconciliación. Oxalá que todos os nenos teñan a oportunidade de sentir o amor de Xesús a través dos seus pais: “*deixade que os nenos se acheguen a min*”. Porque a familia está chamada a ser como un reflexo do amor que Divo tennos.

- **E non provoquemos gretas irreparables** na comunidade central da vida. Consintamos a convivencia familiar, os pequenos e grandes detalles, o acompañamento dos seus membros, a doazón gratuíta. Malia a atmosfera envolvente, apostemos pola familia e por poñer os nenos nun clima onde poidan sentir a presenza do Señor no medio deles. *Que che pide o evanxeo de hoxe?*

3. ACTUAR: Coidemos a familia

- Coidemos o amor na familia: o diálogo, os detalles, o pedirnos perdón, o respecto, o ser agradecidos.

- Deixemos que Deus se poña no medio das nosas familia, sexa o vínculo de amor e de unidade da parella, que a El lle recemos xuntos, vaíamos o domingo xuntos á Eucaristía... **Que estás disposto a facer?**